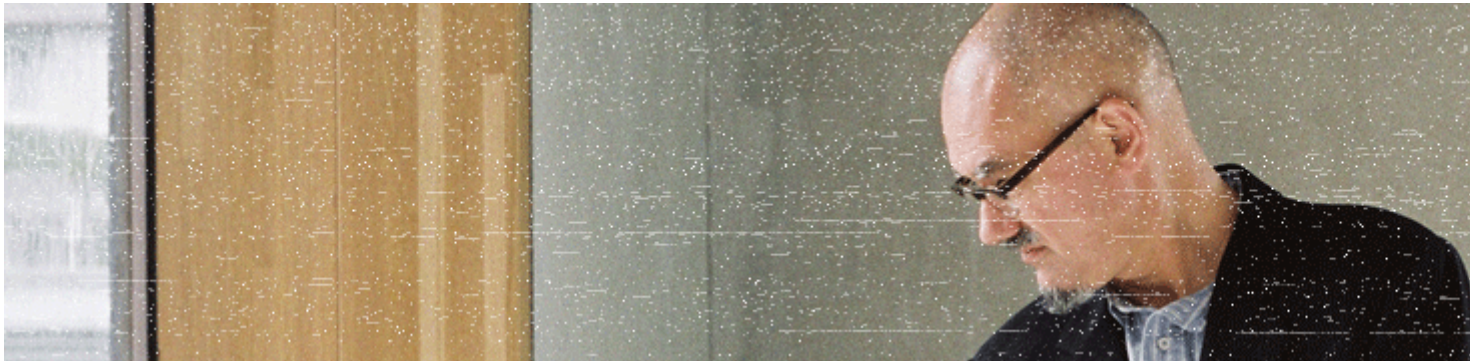

CRÒNICA DE LA CONFERÈNCIA DE PETER WILSON

Urbanisme Cinègràfic: sobre la conferència de Peter Wilson

Un edifici de l'estudi Bolles+Wilson és una resposta urbana al seu entorn que el modifica i posa les bases per millorar qualsevol intervenció posterior a la zona. Peter Wilson, a la seva conferència del passat 30 de gener al **Tribuna COAC**, explicava el Teatre Luxor de Rotterdam com una resposta a una sèrie de factors aparentment contradictoris: una forma dictada pels condicionants urbans del lloc, que definien un contenidor ameboide que responia als radis de gir dels cotxes i organitzava les torres circumdants. La impossibilitat de soterranis i un programa massa gran que forçava a ubicar el teatre en una planta primera i, per tant, forçava a pujar tres camions de gran tonatge fins a aquesta cota sense afectar l'edifici ni usar grans instal·lacions, cares i complicades de mantenir. El Teatre Luxor respon i modifica lleugerament aquesta forma per enroscar sobre sí mateixa aquesta façana de 360°, reformular-la segons els radis de gir d'un camió que ha de pujar en rampa fins al primer pis i introduir-la a l'interior de l'edifici per formar el foyeur. El Teatre Luxor, segons el seu autor, és *una peça de funcionalisme alemany* ubicada al cor de Rotterdam, responent a un programa i unes circumstàncies urbanes tan complexes que només pot tenir aquesta forma i distribució.

Peter Wilson carrega sempre una llibreta que constitueix l'inici de qualsevol projecte del grup. Els esbossos realitzats són anomenats *esbossos cinègràfics*. Cinètics, que remetien al moviment. A la resposta múltiple. Al *collage*. A la trama. A la complexitat. El grup segueix treballant

i oferint les perspectives als clients fetes a mà, mats (per oposició als renders brillants i perfectes). Dibuixos d'autor, imperfectes, mutables, que conviden al diàleg i que tenyeixen les seves propostes urbanes d'aquest caràcter fins a poder-les anomenar urbanisme cinègràfic. Els esbossos es van arrossegant projecte a projecte. Els recursos, les mides, les

ensenyances recollides es reciclen de zona en zona formant un cúmul molt flexible de respostes que tenen en comú una enorme i desacomplexada sensibilitat al lloc. Projectes que continuen la història des d'una sensibilitat contemporània, gens historicista, mutable a diverses escales, estructures, tècniques i pressupostos des d'Albània fins a Rotterdam passant per Alemanya o el Japó.

Peter Wilson va recórrer diversos projectes de la firma, la majoria d'ells en curs o recentment acabats, insistint en el mètode. En la continuïtat dels processos. En l'estudi dels llocs i en l'imaginari que és capaç d'introduir la llavor que doti cada un d'aquests projectes de l'autonomia necessària com perquè tinguin consistència per ells mateixos. Wilson, molt didàctic, va reivindicar un mètode ja amb molt recorregut i la flexibilitat suficient com per a seguir essent extrapolable i eficient en molts altres contextos, projectes i trajectòries: a l'igual que els edificis, els arquitectes milloren per contacte.

Vegeu el vídeo de la conferència

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://213.151.109.9/ca/cronica-peter-wilson>

Links:

[1] <http://213.151.109.9/ca/conferencia-al-coac-de-peter-wilson>

[2] <http://213.151.109.9/ca/printpdf/printpdf/5235>